

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 6.7.2007
KOM(2007) 385 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG
RÅDET**

**Rapport om implementeringen af topdomænet .eu, dets gennemslagskraft samt om,
hvordan det fungerer**

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

Rapport om implementeringen af topdomænet .eu, dets gennemslagskraft samt om, hvordan det fungerer

(EØS-relevant tekst)

1. BAGGRUND – BEHOVET FOR ET .EU-TOPDOMÆNE

Internettets domænenavnesystem (DNS) består af en række hierarkisk organiserede kartoteker med oplysninger om navne og adresser på forskellige internetressourcer (netsteder, mailservere, navneservere osv.), som er offentligt tilgængelige via internettet. Et domænenavn er et brugervenligt mærke, som domænenavnesystemet kan omdanne til en internetadresse (identifikationsnummer) for at etablere kommunikationen med den tilknyttede ressource. Et topdomæne (herefter "TLD") er den del af domænenavnet, der identificerer den organisation (også kaldet topdomæneadministrator), der administrerer en bestemt familie af domænenavne. Der findes to typer TLD på internettet: enten en ISO 3166-landekode på to bogstaver (herefter "ccTLD"), f.eks. ".uk", ".fr" eller ".jp", eller en generisk forkortelse eller navn, f.eks. ".com", ".net" eller ".museum".

.eu-topdomænet er et ccTLD, der for nylig er blevet indført for Den Europæiske Union for at give borgere, offentlige og private organisationer samt erhvervslivet i Europa en specifik europæisk cyperidentitet og et pålideligt miljø, der fremhæver deres europæiske identitet på internettet og fremmer deres deltagelse i de økonomiske aktiviteter på et virtuelt marked i rivende udvikling. For at skabe et pålideligt miljø har man på EU-niveau besluttet, at .eu-domænenavne skal være underlagt fælles generelle retningslinjer, der sikrer en korrekt anvendelse, en lige adgang og en retfærdig behandling af registranter. Som fælles europæisk TLD er ".eu" et yderligere og supplerende domænenavn ved siden af medlemsstaternes nationale ccTLD og de generiske TLD (gTLD), hvoraf de fleste helt eller delvis er uden for EU's retlige kompetence.

.eu-topdomænet er således et unikt og værdifuldt alternativ for registranter i EU, fordi internetbrugere og især de e-handlende tilbydes en yderligere valgmulighed i forhold til de eksisterende muligheder i domænenavnesystemet. Formålet er at opfylde EU-borgernes behov for et cyberspace, hvor deres rettigheder som forbrugere og fysiske personer beskyttes af europæiske regler og standarder samt ved adgang til domstolsprøvelse, således at fordelene ved det indre marked udvides til også at gælde internettet.

Denne meddelelse gør status over de forberedelser, der var nødvendige for at indføre .eu-topdomænet, og informerer Europa-Parlamentet og Rådet om implementeringen af topdomænet .eu, dets gennemslagskraft samt om, hvordan det fungerer, jf.

artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 733/2002 af 22. april 2002 om implementering af .eu-topdomænet¹.

2. IMPLEMENTERING

2.1. ".eu"-modellen

Grundstenene i .eu-topdomænets opbygning er topdomæneadministratorens uafhængighed i den daglige administration af sine aktiviteter, markedsføringen af domænenavne gennem akkrediterede handelsagenturer (herefter "registratorer") og slutbrugernes ret til at beskytte deres domænenavne mod eventuel misbrug.

Det første element i denne model er topdomæneadministratoren. I sit arbejdsdokument fra 2000² foreslår Kommissionen forskellige muligheder for udvælgelsen af en sådan .eu-topdomæneadministrator, herunder at der udpeges en specialiseret privat nonprofitorganisation, der er stiftet i EU, at man søger en fuldt ud privat kommerciel enhed, en eksisterende offentlig eller privat organisation på nationalt eller europæisk niveau, eller at man overdrager topdomæneadministratorens opgaver til en kompetent afdeling hos en eksisterende offentlig administration.

Det blev under drøftelserne om den mest hensigtsmæssige model for .eu-topdomænet klart, at det ikke var passende for EU-institutionerne at gå videre end til at udstikke de generelle retningslinjer. Der var bred enighed om, at en specialiseret selvstændig enhed ville være bedst egnet til at implementere og administrere TLD-systemet direkte samt til at varetage den daglige kontakt med brugerne. Europa-Parlamentet og Rådet besluttede derfor at overdrage administrationen af .eu-topdomænet til en selvstændig, ikke-udbyttegivende topdomæneadministrator.

Denne beslutning tager således udgangspunkt i en fremgangsmåde, der også er valgt for adskillige vellykkede ccTLD over hele verden, ikke mindst i Europa. Topdomæneadministratoren indgår en kontrakt med Kommissionen, der beholder en tilsynsførende rolle. Kommissionen har dog ikke kompetence til at træffe beslutninger vedrørende bestemte domænenavne eller topdomæneadministratorens daglige arbejde, og den fungerer ikke som appelinstans for beslutninger truffet af topdomæneadministratoren. Denne tydelige opgavefordeling³ giver topdomæneadministratoren mulighed for at træffe selvstændige beslutninger om registrering af domænenavne og for at overholde principperne om ikke-indblanding, selvforvaltning og selvregulering i overensstemmelse med forordning nr. 733/2002⁴.

Denne kompetencefordeling gælder ikke kun topdomæneadministratorens uafhængighed i forhold til Kommissionen. For at sikre topdomæneadministratorens neutralitet i forhold til de domænenavne, der administreres, må topdomæneadministratoren i henhold til den valgte .eu-model ikke også samtidig fungere som registrator⁵. Denne fremgangsmåde fremmer konkurrencen på markedet

¹ EFT L 113 af 30.4.2002, s. 1.

² Punkt 6 i Kommissionens arbejdsdokument af 2.2.2000 om oprettelse af .eu-topdomænet.

³ Artikel 2, litra a), i forordning (EF) nr. 733/2002.

⁴ Jf. betragtning 9 i forordning (EF) nr. 733/2002.

⁵ Artikel 3, stk. 4, i forordning (EF) nr. 733/2002.

for domænenavne, hvor registratorer således vil forsøge at diversificere deres tilbud for at dække slutbrugernes behov til konkurrencedygtige priser.

Det sidste element i denne model er registranten. Slutbrugerne er ansvarlige for at kontrollere de tjenester, som registratorerne tilbyder, og for at vælge den tjeneste, der bedst dækker deres behov. I løbet af den indledende registreringsperiode er slutbrugerne desuden ansvarlige for at indgive fyldestgørende og korrekte ansøgninger med henblik på at opnå registrering og i givet fald gøre den gældende. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at .eu-modellen bygger på slutbrugernes omhu med hensyn til at forsvare deres rettigheder og til at anvende de gældende beskyttelsesmekanismer i tilfælde af misbrug.

2.2. Retlige rammer

De retlige rammer, som fællesskabslovgiveren har fastsat for etableringen og implementeringen af .eu-topdomænet, bygger på to retsakter, nemlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 733/2002 af 22. april 2002 om implementering af topdomænet .eu (herefter "rammeforordningen"), og Kommissionens forordning (EF) nr. 874/2004 af 28. april 2004 om generelle retningslinjer for implementeringen af topdomænet .eu og dets funktioner samt principperne for registrering⁶ (herefter "de generelle retningslinjer"). Disse to instrumenter suppleres af en række kommissionsbeslutninger om valg og udpegelse af topdomæneadministratoren. Europa-Kommissionens netsted⁷ indeholder en liste over alle retsakter, der ligger til grund for oprettelsen af .eu-topdomænet. Endelig har topdomæneadministratoren fastlagt en række administrative regler for den daglige administration af domænenavne.

Yderligere oplysninger om de forskellige instrumenter, der udgør de retlige rammer, og deres vedtagelse findes på:

http://ec.europa.eu/information_society/policy/doteu/index_en.htm.

3. ARBEJDSGANG

3.1. Topdomæneadministratoren

Kommissionen har ifølge et mandat fra Europa-Parlamentet og Rådet i rammeforordningen⁸ offentliggjort en indkaldelse af interessetilkendegivelser, hvori organisationer, der ønskede at blive udvalgt som topdomæneadministrator, blev opfordret til at indgive en ansøgning⁹. Efter en komparativ evaluering af de indkomne ansøgninger blev European Registry for Internet Domains (EURid) udpeget af Kommissionen som topdomæneadministrator for .eu-topdomænet¹⁰. Som

⁶ EUT L 162 af 30.4.2004, s. 40.

⁷ http://europa.eu.int/information_society/policy/doteu/background/index_en.htm

⁸ Artikel 3, stk. 1, litra b) i forordning (EF) nr. 733/2002.

⁹ Indkaldelse af interessetilkendegivelser med henblik på udvælgelse af en topdomæneadministrator for topdomænet .eu (2002/C 208/08), EFT C 208 af 3.9.2002, s. 6.

¹⁰ Kommissionens beslutning om udpegelse af en administrator for topdomænet .eu), EUT L 128 af 24.5.2003, s. 29.

fastsat i rammeforordningen indgik Kommissionen en entreprisekontrakt med EURid¹¹ den 12. oktober 2004.

EURid er en nonprofitorganisation, der blev etableret i april 2003 af de organisationer, der administrerer de nationale topdomæner for Belgien, Italien og Sverige. De organisationer, der administrerer topdomænerne for Den Tjekkiske Republik og Slovenien, er desuden efterfølgende blevet medlemmer af EURid. EURid har hovedsæde i Diegem (Belgien).

Efter at have underskrevet kontrakten mellem Kommissionen og EURid vedrørende administrationen af .eu-topdomænet, gav Kommissionen EURid tilladelse til at indgå en aftale med internettets navne- og nummerorganisation (ICANN) om delegering af .eu-topdomænet¹². ICANN anerkendte hermed EURid som det organ, der er udpeget af Den Europæiske Union til at administrere .eu-topdomænet i hvert fald indtil 2009. Efter underskrivelsen af denne aftale blev ".eu" rent teknisk placeret i rodzonen af internettets domænenavnesystem (DNS) i marts 2005, og det har eksisteret lige siden.

3.2. Foranstaltninger til beskyttelse af slutbrugere

Hele DNS-sektoren er som sådan kendetegnet ved en lang række retssager, uoverensstemmelser og "hårde" handelsmetoder. Antallet af registranter på verdensplan og værdien af markedet for domænenavne har medført en meget hård konkurrence blandt registratorer og især videreforhandlere. Det er derfor ikke overraskende, at visse registratorer overtræder reglerne for at udnytte et meget lukrativt marked.

Det vigtigste er derfor at identificere og på passende vis forhindre et sådan misbrug i forbindelse med registreringer og den hermed forbundne registratørpraksis. Det var med dette formål, at de retlige rammer for .eu-topdomænet blev fastlagt.

For at reducere risikoen for domænehamstring (cybersquatting)¹³ i forbindelse med .eu-topdomænet er der i fællesskabslovgivningen udviklet en række værktøjer, der giver slutbrugerne mulighed for at håndhæve deres rettigheder. Der blev således indført tre værktøjer: muligheden for at reservere et navn, perioden for trinvis registrering og proceduren for alternativ konfliktløsning (herefter "ADR-proceduren").

3.2.1. Reserverede eller udelukkede navne

Den grundlæggende regel for at beskytte et navn mod domænehamstring er naturligvis at forhindre det i at blive registreret som domænenavn eller at reservere det til registrering af den retmæssige ejer. Der er i rammeforordningen fastsat en procedure, hvorefter en medlemsstat kan anmode om et etablere en liste over navne, som enten ikke må registreres (artikel 5, stk. 2, litra a)), eller som kun må registreres

¹¹ For yderligere oplysninger om EURid se <http://www.eurid.eu/content/view/12/26/lang/en/>

¹² Betragtning 15 i forordning (EF) nr. 733/2002.

¹³ Domænehamstring (cybersquatting) er en betegnelse for den praksis, der går ud på at registrere et domænenavn, som formodes ikke at være til registranten selv. Cybersquatteren tilbyder herefter domænenavnet til den retmæssige ejer til en højere pris.

under et andenordendomme (artikel 5, stk. 2, litra b)). Rammeforordningens artikel 5 giver ligeledes Kommissionen mulighed for at reservere domænenavne til brug for medlemsstater eller EU-institutioner og -organer (artikel 8 og 9 i de generelle retningslinjer).

Yderligere oplysninger om proceduren for udelukkelse eller reservation af disse navne kan findes på Kommissionens netsted om .eu-topdomænet: http://ec.europa.eu/information_society/policy/doteu/index_en.htm. Den fuldstændige liste over udelukkede eller reserverede .eu-domænenavne findes på .eu-topdomæneadministratorens netsted¹⁴.

3.2.2. *Indledende periode ("sunrise-periode")*

I henhold til mandatet fra Europa-Parlamentet og Rådet i rammeforordningen kan der i de generelle retningslinjer fastsættes bestemmelser om, at indehavere af ældre rettigheder, der er anerkendt eller fastlagt i medfør af national ret og/eller fællesskabsretten, og offentligretlige organer kan benytte en særlig periode (den indledende periode), hvor registreringen af domænenavne udelukkende er forbeholdt indehavere af ældre rettigheder, der er anerkendt eller fastlagt i medfør af national ret og/eller fællesskabsretten, og europæiske eller nationale offentligretlige organer¹⁵.

Dette mandat er implementeret i kapitel IV (artikel 10-14) i de generelle retningslinjer, der fastsætter en række grundlæggende retningslinjer for gennemførelsen af den trinvis registreringsperiode. Disse regler er blevet yderligere præciseret af topdomæneadministratoren i form af specifikke regler om den indledende periode ("sunrise-regler"). Topdomæneadministratoren har bestræbt sig på at forenkle reglerne om den indledende periode så meget som muligt under hensyntagen til, at denne periode vedrører ældre rettigheder, der er anerkendt i medfør af medlemsstaternes nationale lovgivning. Man har taget særlig hensyn til de forskellige nationale retssystemer og de forskellige midler, som var nødvendige for at bevise eksistensen og gyldigheden af disse rettigheder. Dette gjorde nødvendigvis ansøgningsproceduren alt andet lige mere kompliceret. Mens det kan være forholdsvis nemt at fremlægge den nødvendige dokumentation for eksistensen af et registreret varemærke, er det betydeligt mere kompliceret at bevise eksistensen af en ikke-registreret rettighed eller – afhængig af de pågældende nationale myndigheder – et firmanavn. I disse tilfælde er valget af en kompetent regulator, der hjælper med at udarbejde ansøgningen, ofte en grundlæggende forudsætning for, at ansøgningen går igennem.

Den indledende periode bestod af to delperioder på hver to måneder: I delperiode I kunne kun de berørte offentlige organer eller indehavere af et varemærke ansøge om domænenavne på offentlige organer, navne på territorier, der forvaltes af offentlige organer, samt registrerede EU-varemærker eller nationale varemærker. I delperiode II kunne der desuden ansøges om domænenavne baseret på andre rettigheder, der er beskyttet i henhold til national lovgivning, herunder firmanavne, firmamærker, titler på beskyttede litterære værker og kunstværker, ikke-registrerede varemærker eller varenavne.

¹⁴ <http://www.eurid.eu/content/view/21/38/lang,en/>

¹⁵ Betragtning 16 i forordning (EF) nr. 733/2002.

For at undgå misbrug i løbet af den indledende periode skulle man kunne kontrollere alle krav på ældre rettigheder på grundlag af dokumentation, der godtgør, at den pågældende rettighed består i henhold til den relevante lovgivning¹⁶. Rettighederne blev kontrolleret af en valideringsagent (PriceWaterhouseCoopers), som var udpeget af topdomæneadministratoren. Det skal bemærkes, at de retlige rammer for .eu-topdomænet ikke undtager fra den eksisterende lovgivning, og valideringsagenten skulle således acceptere enhver ansøgning, der blev indgivet på grundlag af et gyldigt varemærke eller enhver anden form for ældre rettighed, udstedt af en medlemsstat.

Ansøgninger om samme navn blev behandlet efter først til mølle-princippet. I tilfælde af klage over topdomæneadministratorens beslutninger vedrørende registrering af et domænenavn kunne klageren enten rette henvendelse til de almindelige domstole eller anvende ADR-proceduren (se nedenfor).

På grund af valideringsproceduren, der skulle udføres af kvalificerede fagfolk, var det nødvendigt at opkræve et højere gebyr for registreringen af et domænenavn i løbet af den indledende periode end i løbet af den efterfølgende normale periode. Afhængig af, hvor kompliceret det var at validere en ældre ret, som lå til grund for en ansøgning, varierede prisen fra 35 EUR for ansøgninger fra offentlige organer til 45 EUR for ansøgninger på grundlag af registrerede varemærker og 85 EUR for ansøgninger på grundlag af andre rettigheder. Registratorerne lagde deres fortjenstmargen oven i dette gebyr. Prisen, som blev betalt af slutbrugeren, stemte som regel overens med niveauet og kvaliteten af den tjeneste, som registratoren leverede.

3.2.3. *Principper for ADR-proceduren*

De retlige rammer for .eu-topdomænet indeholder en procedure for alternativ konfliktløsning (ADR-procedure) med henblik på at løse eventuelle konflikter vedrørende domænenavne under .eu-topdomænet. Denne ordning giver de berørte parter en række proceduremæssige garantier og må ikke udelukke adgangen til domstolsprøvelse, som enhver af de berørte parter måtte indlede imod indehaveren af et domænenavn eller en beslutning truffet af topdomæneadministratoren.

Efter en udvælgelsesprocedure¹⁷ udpegede topdomæneadministratoren den 12. april 2005 voldgiftsretten i Prag, der er underlagt det tjekkiske handelskammer og landbrugskammer (herefter "den tjekkiske voldgiftsret"), til at yde alternativ konfliktløsning i forbindelse med .eu-domænenavne.

I august 2005 iværksatte den tjekkiske voldgiftsret i samarbejde med et forberedende team af IP- og IT-specialister fra hele Europa en offentlig høring om en række praktiske regler, der præciserer de generelle retningslinjer for ADR-proceduren. I november 2005 offentliggjorde den tjekkiske voldgiftsret på sit netsted de endelige regler om de administrative procedurer ved indgivelse og behandling af klager i forbindelse med ADR-proceduren¹⁸.

¹⁶ Artikel 14 i de generelle retningslinjer.

¹⁷ Artikel 23 i Kommissionens forordning (EF) nr. 874/2004

¹⁸ http://www.adr.eu/adr/adr_rules/index.php

Der kan inden for rammerne af ADR-proceduren for .eu-domænenavne indgives klage over registreringer foretaget i ond tro eller misbrug af registreringer eller over beslutninger truffet af topdomæneadministratoren¹⁹. Gebyrets størrelse i forbindelse med ADR-proceduren er baseret på princippet om omkostningsdækning. Gebyret (der starter ved omkring 1 850 EUR) står i et rimeligt forhold til andre lignende voldgiftsorganers gebyrer. I lyset af de gode resultater, som er opnået i løbet af det første år, satte den tjekkiske voldgiftsret sat sine gebyrer ned med 7 % pr. 1. januar 2007. Der gives yderligere 10 % nedslag på gebyrer for de parter, der anvender den avancerede e-signatur i forbindelse med ADR-proceduren.

4. EFFEKTIVITET

Effektiviteten af .eu-topdomænesystemet kan måles på grundlag af to indikatorer: antallet af ansøgte domænenavne og topdomæneadministratorens effektivitet i den daglige forvaltning af registreringssystemet.

4.1. Antallet af ansøgte eller registrerede domænenavne

Et år efter, at .eu-topdomænet blev lanceret, er der blevet registreret omkring 2,4 mio. navne, hvilket gør .eu-topdomænet til Europas tredje mest populære landekode-topdomæne og det syvende på verdensplan. I EU overstiges .eu-topdomænet kun af de nationale landekode-topdomæner for Tyskland og Det Forenede Kongerige, mens kun .com, .net, .org og .info globalt har flere registreringer. Nu da den første bølge af registreringer er overstået, er der desuden en stigende tendens til at anvende .eu-domænenavne, når de først er blevet registreret, i forhold til de registreringer, der blev foretaget som simpel sikkerhedsforanstaltning.

De seneste tal, inddelt efter land, findes på: <http://status.eurid.eu/>

Der blev indgivet 346 218 ansøgninger i løbet af den indledende periode for i alt 245 221 domænenavne. Forskellen mellem antallet af ansøgninger og antallet af ansøgte domænenavne skyldes det forhold, at flere ansøgere ansøgte om samme domænenavn.

Den månedlige gennemsnitsvækst for registrering af domænenavne fra maj til december 2006 var på 4,7 %, hvilket er noget af det højeste på området. .eu-topdomænet bliver også i stigende grad anvendt i praksis. Antallet af DNS-søgninger hos topdomæneadministratoren, dvs. hvor ofte der søges på et .eu-netsted eller der sendes en e-mail til en .eu-e-mail-adresse, er blevet femdoblet på et halvt år fra ultimo juni til ultimo december 2006.

I januar 2007 førte mere end 78 % af alle .eu-domænenavne desuden til et fungerende netsted eller e-mail-server. Ud af de fungerende netsteder havde kun en femtedel en automatisk klik-igennem-mekanisme (click through), hvilket betyder, at de automatisk førte den besøgende videre til et andet netsted eller URL. Disse tal viser, at .eu-domænenavnene bliver anvendt flittigt. Topdomæneadministratoren har desuden for nylig foretaget en undersøgelse, der viser, at 79 % af internetbrugere i Europa er fortrolige med begreberne "topdomæne" og "domænenavn", og at 63 %

¹⁹ Artikel 21 i Kommissionens forordning (EF) nr. 874/2004.

kender .eu-topdomænet. 45 % af alle internetbrugere ved, at de som bosiddende i EU kan få registreret et .eu-domænenavn, og 11 % overvejer at registrere et domænenavn inden for dette topdomæne.

Topdomæneadministratoren har takket være den enorme interesse for .eu-topdomænet og det meget store antal registreringer været i stand til at reducere de gebyrer, der skal erlægges for at eje et .eu-domænenavn. Pr. 1. januar 2007 blev prisen for registreringen af et domænenavn og det årlige fornyelsesgebyr sat ned fra 10 til 5 EUR. Da topdomæneadministratoren er en nonprofitorganisation, kan man også forvente yderligere reduktioner i fremtiden. Det skal bemærkes, at disse gebyrer erlægges af de akkrediterede .eu-registratorer, der så til gengæld fastsætter priserne for deres kunder. Mange registratorer samler deres tjenester i pakker, der f.eks. omfatter web hosting og e-mail-pakker. Prisen for et domænenavn under .eu-topdomænet starter pt. ved omkring 15 EUR, hvilket svarer til de priser, der normalt gælder for andre domænenavne under .com, .net, .co, .uk, .de osv.

Det kan konkluderes, at lanceringen af .eu-topdomænet har været både succesfuld og effektiv, og at det opfylder reelle behov hos både borgere, erhvervsliv og andre organisationer i Europa.

4.2. Registreringssystemets effektivitet

For at evaluere registreringssystemets effektivitet er det fastsat i de generelle retningslinjer²⁰, at der ved afslutningen af den trinvis registrering skal foretages en uafhængig audit, og at resultaterne af auditten skal meddeles Kommissionen. Auditten har til formål at bekræfte, at topdomæneadministratorens operationelle og tekniske administration af den trinvis registrering har været retfærdig, hensigtsmæssig og forsvarlig.

Auditten omfattede en grundig undersøgelse af topdomæneadministratorens procedurer i forbindelse med den indledende periode. Auditoren bestræbte sig på at indhente relevante statistiske oplysninger og udtalelser fra tredjemand (herunder eksperter inden for intellektuel ejendomsret). Der blev ligeledes foretaget en undersøgelse af topdomæneadministratorens procedurer til behandling af misbrug. Disse procedurer blev sammenlignet med lignende procedurer hos andre topdomæneadministratorer. Endelig foretog auditoren en stikprøveundersøgelse af registranternes brugertilfredshed og hørte udvalgte ejere af porteføljer af domænenavne.

Audittens resultater kan sammenfattes således:

i) Hvad angår valideringen af rettigheder i løbet af den indledende periode konstaterede auditoren, at udvælgelsen af valideringsagenter og fastsættelsen af regler for den indledende periode var foregået i overensstemmelse med de generelle retningslinjer og inden for rammerne af en acceptabel økonomisk (omkostninger) og operationel (antal kunder) model for denne fase. Disse regler blev udformet med henblik på at opnå en så ensartet procedure som muligt i forhold til de meget uensartede regelsæt, der finder anvendelse i de forskellige medlemsstater.

²⁰ Artikel 12, stk. 5, i Kommissionens forordning (EF) nr. 874/2004.

Auditorerne konkluderede på grundlag af det statistiske materiale, at det ikke kunne påvises, at der ikke var blevet diskrimineret mod borgere fra bestemte medlemsstater.

ii) Hvad angår misbrug af registreringer har topdomæneadministratoren konsekvent anvendt og fastholdt først til mølle-princippet. Hvad angår visse registranternes warehousingpraksis foretog topdomæneadministratoren undersøgelser på grundlag af stikprøver og klager, og kontrakten med de registranter, hvis praksis var uacceptabel, blev ophævet.

iii) Hvad angår registreringen af ikke-registreringsberettigede registranter foretog topdomæneadministratoren efterfølgende undersøgelser og tilbagekaldte i givet fald de pågældende domænenavne, der således blev gjort tilgængelige igen.

iv) Hvad angår de flere hundrede registratorer, der var akkrediteret af topdomæneadministratoren med det eneste formål at opnå store mængder domænenavne for visse registranter (såkaldte fantomregistranter), er disse blevet sagsøgt af topdomæneadministratoren ved de relevante domstole.

v) Hvad angår de operationelle og tekniske aspekter bekræfter resultaterne af auditten, at EURid har implementeret et solidt system, der har vist sin funktionsdygtighed i forhold til den meget store mængde ansøgninger i løbet af den indledende periode og efterfølgende.

vi) Hvad angår det meget store antal registreringer, der fandt sted efter den 7. april 2006, dvs. hvor det blev muligt for det bredere publikum at ansøge ("landskred") og efterfølgende ("mini-landskred"), drejer det sig om et fænomen, som mange andre topdomæneadministratorer har oplevet. Dette synes at være resultatet af registratorenes tekniske viden og effektivitet. Auditorerne kunne på grundlag af en omhyggelig og omfattende stikprøveundersøgelse af EURids registreringer konstatere, at ingen var blevet uretmæssigt favoriseret, at først til mølle-princippet ikke var blevet tilsidesat, at der ikke var foregået ulovlige behandlinger af databasen, at der ikke var blevet manipuleret med logging-systemet, og at de firewalls, som EURid havde installeret, var intakte.

vii) Hvad angår den støtte, der gives slutbrugerne, har topdomæneadministratoren oprettet en tjeneste, der siden starten af den indledende periode (7. december 2005) har besvaret alle henvendelser pr. telefon, e-mail, fax eller brev. Det er dog først fra juli 2006, at denne tjeneste har registreret sin kommunikation med tredjemand.

5. KONKLUSION

Ovenstående undersøgelsesresultater, der stammer fra auditten, viser at topdomæneadministratoren har udført et yderst effektivt stykke arbejde i .eu-topdomænets opstartsfasen, og dette i fuld overensstemmelse med de retlige rammer. Der er intet, der tyder på, at omfanget af tvister eller problemer i forbindelse med .eu-topdomænet har været større end for lignende topdomæner. Hvis man har et succesfuldt topdomænenavn, der tiltrækker et stort antal registranter, er bagsiden af medaljen desværre også en vis mængde klager vedrørende eftertragtede domænenavne. Man kunne ud fra de senere års erfaringer med tvister i forbindelse med andre topdomæner også forvente sådanne i forbindelse med .eu-topdomænet.

Visse observatører var overraskede over, at der var langt flere registreringer til .eu-topdomænet end forventet. Visse registreringer var spekulative og/eller defensive, men de fleste blev foretaget i god tro. Det kan ikke undgås, at visse personer foretager registreringer med henblik på at udnytte systemet og opnå en økonomisk gevinst. Dette var i et vist omfang forventet. En overvejende del af drøftelserne vedrørende .eu-topdomænet i forbindelse med Europa-Parlamentets og Rådets vedtagelse af den relevante lovgivning drejede sig netop om, hvorledes man kunne begrænse misbrug. Det fremgår således, at de retlige rammer og EURids gennemførelse af beskyttelsesforanstaltninger i stort omfang har bidraget hertil.

Nu da opstartsfasen er slut, har .eu-topdomæneadministratorens opgaver ændret sig. Det drejer sig nu om yderligere at forbedre de tjenester, der leveres til kunderne, f.eks. ved at vedtage en adfærdskodeks for registratorer. Desuden er det nødvendigt yderligere at markedsføre .eu-topdomænet og således opnå flere registreringer samt at opfordre borgere, institutioner og virksomheder til at anvende .eu-topdomænet i endnu større omfang.